Zprávy zahraniční.

RAKOUSKO-UHERSKO.

Dr. Lueger o Koerbrovi.

Vídeň, 4. ledna. — Velikou pozornost zde budí jistá vyjádření starosty dra. Luegra o předsedovi rakouského ministerstva, dru. Koerbrovi. Lueger pravil k jedné deputaci křesťansko-sociální strany dolnorakouského sněmu: "Koerber holduje systému slibů, jichž pak nedodržuje. Příště nám musí dát vše písemně."

Tu zvolal do toho starostův němeček Strobach: "Musí dát záruku!"

Lueger pak pokračoval: "Neučinil-li Koerber, co nám slíbil, řekneme mu střetelně své mínění."

Nyní se přemýšlí ve Vídni o tom, co asi Koerber křesťanským socialistům slíbil.

Vojsko se bouří.

Vídeň, 4. ledna. — V Trebinji a v Bilku, vzbouřilo se vojsko uherských pluků, které následkem maďarské obstrukce předrženo jest u svých pluků ještě po Novém roce, ačkoli mělo jíti domů již koncem září. Vojáci na cvičišti počali posměšně pokřikovati na své důstojníky, odházeli zbraně a uteklí do nejbližší vesnice, kdež se opili a tropili výtržnosti. Shodili se stěny obraz císaře a následníka trůnu. Konečně přišly na ně z kasáren patroly, které je pozatýkaly.

Uherský poslanec zavražděn.

Budapešť, 5. ledna. — Pavel Eremits, liberální člen uherského sněmu, byl dnes zavražděn ve Velké Kikindě dvěma sedláky. Byl nejdříve poraněn osmi výstřely a pak utlučen železnými tyčemi.

Zločin byl spáchán z pomsty za ztracený proces, který vedl otec vrahů proti Eremitsovi.

Zase skandál v herně.

Budapešť, 5. ledna. — Udál se zde opět hráčský skandál, který vyvolal ve vyšších kruzích nemalou sensaci. Syn bohatého velkostatkáře, důstojník v záloze, jehož jméno se neudává, usedl ke kartám s jedním členem poslanecké sněmovny uherské a hrál s ním plných 48 hodin, až prohrál 300.000 Korun ($60.000.) Rodina jeho zdráhá se prohru zaplatit a dala mladíka dopraviti do blázince.

Ve Vídni zatčen byl Belgičan Paltzer, který dopustil se mnoha velkých podvodů a padělání podpisů. Jednu berlínskou banku ošidil o 20.000 marek, jistou banku v Darmstadtu o sumu ještě větší.

FRANCIE.

Zvláštní závěť jeptišky.

Paříž, 4. ledna. — Před krátkou dobou zemřela v klášteře sester Assumptionistek v Passy mladá novicka, slečna Marie del Fal Luz Consino Byla dcerou jistého millionáře v Číli, v Jižní Americe a měla ohromný majetek. Klášterní sestry ovšem očekávaly, že své jmění odkáže řádu a proto bylo jejich překvapení nesmírné, když byla závěť otevřena. Mladá novicka odkázal svých několik millionů Rolandu Gosselinovi, mladému pařížskému burslanovi. Byla bezpochyby do něho tajně zamilována. Zvláštní jest, že Gosselin sám neměl o lásce klášterní sestry nejmenšího tušení a také představená kláštera, která jest nad tím velice zarmoucena, praví, že ho nikdo v klášteře neznal. Čilský vyslanec vyšetřuje nyní tuto záležitost, neboť zemřelá francouzskou občankou nebyla.

Útok anarchistů na prachárnu.

Paříž, 5. ledna. — V telegramu na list "Patrie" z francouzského válečného přístavu L'Orient, na již. pobřeží Bretaně, se oznamuje útok, který podniklo 40 anarchistů na vládní skladiště střelného prachu v městě Mentec. Nebyla však způsobena velká škoda, a vláda učinila nyní opatření k řádnému střežení všech pracháren v onom okolí.

Millerand vypuzen ze strany.

Paříž, 6. ledna. — Skupina socialistická v departmentu seinském sešla se dnes a odhlasovala vypuzení bývalého ministra, nynějšího poslance Alexandra Milleranda ze strany. Stalo se to pro jeho hlasování ve sněmovně, kdež Millerand hlasoval pro vládní vojenský rozpočet, ačkoli jeho stoupenci praví, že měl svým odmítnutím demonstrovati pro všeobecné odzbrojení. Myslí se, že to bude míti veliké následky nejen na stranu socialistickou samu, v níž dojde ku sporům, ale také na seskupení vládní většiny ve sněmovně. Millerand prohlásil, že přesvědčením socialistou zůstane, třeba by nebyl členem organizace.

NĚMECKO.

Žádá o rozvod.

Řím, 4. ledna. — Princ Bedřich Schoenburg-waldenburský poslal do Vatikánu svého právníka, aby předložil papeži jeho žádost za udělení církevního rozvodu od princezny Alice, dcery španělského pretendenta Dona Karlosa. Princ dokazuje několika doklady, že mu byla nevěrnou. Zároveň poslal papeži zlaté, diamanty vykládané hodinky, šperk to velice drahocenný. Papež hodinky sice přijal, ale prohlásil hned, že bude proto přece nositi svoje niklové, které jdou ku podivu správné. Bude-li to míti nějaký vliv na povolení rozvodu, pochybuje se. Papež za svého arcibiskupování v Benátkách byl důvěrně spřátelen s Donem Karlosem, který nyní stojí na straně své dcery proti princovi.

Císař dal zavřít operu.

Berlín, 5. ledna. — Císař po poradě s ministrem financí, náčelníkem policie, náčelníkem hasičů a divadelním intendantem nařídil, aby byla královská opera zavřena na tak dlouho, nežli bude možno provésti nejnutnější vnitřní opravy. Císaři bylo sděleno, že jsou všecky východy nedostatečné a schody všude dřevěné. Kdyby vypukl oheň jako v Chicagu, málo lidí by se zachránilo. Následkem toho bude divadlo zavřeno na několik týdnů a na opravách bude rychle pracováno. Snad i jeviště bude přestaveno, ale to se může státi teprvé později. Dnes večer neodbývalo se již žádné představení. Myslí se, že divadelním silám bude za tyto prázdniny poskytnuta nějaká peněžní náhrada, neboť mají se správou stálý kontrakt. Většinu vydání bude bezpochyby hraditi císař sám.

Nebezpečí moru zažehnáno.

V Hamburku byla loď Cordoba propuštěna již z karantény a tím bezpochyby nebezpečí moru pominulo. Lékaři se přesvědčili, že myší na lodi vesměs pošly morem, ale poněvadž nákaza žádného z lidí nezachvátila, není třeba míti jakých obav.

Vzbouření na Nové Guineji.

V Parrhavenu, německé části Nové Guineje, vzbouřili se v polovici listopadu domorodci a zabili dva Evropany, dva Číňany a deset přátelských domorodců. Evropané tito byli inženýr Dowell a obchodník Efhardt. Byla hned proti vyslána tresná výprava, která zle řádila. Vypálila několik vesnic a pobila dvacet pět domorodců. Spor povstal k vůli nějakým pozemkům.

Trazil velicenstvo.

Berlín, 5. ledna. — A. Zietsch, redaktor socialistického časopisu v Charlottenburgu, odsouzen byl pro urážku veličenstva na tři měsíce do vězení. Vyslovil se, že císař nic nedělá nežli běře plat a vypočítal, že mu za loňský rok za podepsání jednoho zákona připadlo průměrně po 40.000 markách ($10.000.) A což to mluvení? To je zadarmo?

Císař způsobil velikou nespokojenost mezi důstojníky vydáním nového rozkazu, týkajícího se stejnokrojů. Dle toho musí míti každý kabát na rameno epouletty a na zádech jisté záhyby, jinak nemůže býti za pruský královský kabát uznáván. Následkem toho se budou muset přešít důstojnické obleky všecky, do posledního, a poněvadž výlohy na šaty musí si hraditi důstojníci sami, není divu, že se jim to nelíbí. Bezpochyby většinou za to zůstanou krejčím dlužni.

Důstojníci nespokojeni.

Berlín, 6. ledna. — Císařovo nařízení, aby se k jeho narozeninám, dne 27. ledna, opětně změnily důstojnické uniformy, přidalo jen kapku k pláenmu již kalichu nespokojenosti v kruzích důstojnických. Tam se jeví rozmrzelost na všech stranách již dávno. — "Schwatbischer Merkur" píše: "Nespokojenost v kruzích důstojnických jest daleko větší, nežli páni u dvora tuší." ve "Schlesische Zeitungu" vypočítává jeden vyšší důstojník, že tato změna jest již třicátá od roku 1888, co císař Vilém II. nastoupil. Nižší důstojníky stálo to průměrně po 900 markách, vyšší více. Do toho se nepočítají změny střeleckých šňůr, výložek, odznaků a jiných podobných věcí, které se dají pořiditi laciněji. Znalci odhadují, že byla potřebna, nebo aspoň rozumně vysvětlitelna změna jen v pěti případech.

Dosud bylo povolání důstojnické privilejí kruhů šlechtických a úředních, které v něm své syny zaopatřovaly, ale v poslední době to nejde, neboť už ani šlechta nemá na to peněz. "Neueste Nachrichten" z Lipska píší, že životní potřeby důstojníků jsou den ode dne vyšší. Dnes mohou se státi důstojníky jenom synkové bohatých obchodníků a "proců". Podobným spůsobem píší jiné konservativní i liberální listy. Důstojníci si všeobecně naříkají. Na ducha služebního se nedbá, ale za to maličkostem a formalnostem se věnuje mnoho pozornosti. Ve velkých městech se důstojníci libovolně přesazují, aniž by se na zásluhy hledělo. Tak se tvrdí, že byl za náčelníka generálního štábu, což jest nejvyšší místo v armádě vůbec, vyhlédnut císařův pobočník Moltke, synovec velikého generála, po němž však mnoho schopností nesdědil. Generál Schlieffen půjde do výslužby.

Boykott paní Wagnerové.

Berlín, 6. ledna. — Paní Kosima Wagnerová počíná prováděti svou hrozbu, že bude totiž boykottovati zpěváky a zpěvačky, kteří účinkovali při provozování "Parsifala" v New Yorku. Na místě Burgstallera, zpívajícího hlavní úlohu, angažovala již pro úlohu Parsifala v Bayreuthě Fritze Remonda od dvorního divadla v Karlsruhe.

RUSKO.

Vláda se mstí.

Petrohrad, 5. ledna. — Jak se dalo očekávat, mstí se ruská vláda za agitaci, která se proti ní podniká v zájmu židů ve Spoj. Státech a jinde v cizině. Advokátu Kalnovičovi odňato bylo dovolení na provozování prakse na dva roky. Tajemník místní rady v Kišeněvě, Karabezewski, poslán byl na Sibíř na pět roků. Oba vybízeli židy ku vzpouře. Místní rabíni v Kišeněvě naproti tomu vydali provolání, jímž své krajany krotí, od povstání zrazují, vysvětlují jim, že jim žádné nebezpečí nehrozí a vyzývají, aby byli řádnými poddanými carovými.

HOLANDSKO.

Velicí národové prohráli.

Brusel, 4. ledna. — Zdejší jeden časopis, který bývá obyčejně o věcech u hagského mírového tribunalu dobře zpraven, přináší rozhodnutí hagského soudu v záležitosti venezuelské. Zpráva o tom nebude sice ještě dána do veřejnosti až v únoru, ale myslí se, že časopis tento ji zcela správně udává. Soud odmítnul nároky blokádujících velmocí, Německa, Anglie a Italie, aby měly v placení dluhů se strany Venezuely přednost' před národy ostatními. Připouští se jim však právo, aby si nejprvé od Venezuely vykolektovaly své válečné výlohy blokádní, neboť blokáda byla podnikána v zájmu vlád všech.

Pozvána do Anglie na svatbu.

Hag, 5. ledna. — Královna matka byla pozvána králem Eduardem aby byla přítomna sňatku prince Alexandra z Tecku a princeznou Alicí z Albany. Sňatek se má konati 10. února v kapli sv. Jiří ve windsorském zámku.

ŠPANĚLSKO.

Stávka se šíří.

Barcelona, 5. ledna. — Ku stávkujícím vykládačům lodí a námořníkům připojilo se dnes nových 13.000 mužů. Majitelé lodí prohlašují požadavky stávkářů za přemrštěné a hrozí, že nepovolí.

TURECKO.

Bulharská vláda upomíná.

Cařihrad, 6. ledna. — Bulharská vláda poslala do Cařihradu připomínku o hledně reforem. Ve dlouhé notě k sultánově vládě stěžuje si na to, že se se strany Turecka nic nečiní, aby se slíbené reformy provedly. Nyní právě byl by na to nejlepší čas, neboť povstalci by vládě v její práci nepřekáželi. Hrozný stav v Macedonii týká se stejně zájmů Bulharska jako Turecka a oběma zemím mělo by na opravách záležet. V notě poukazuje se na to, že turecká vláda dává beze vší příčiny zaútkati Bulhary, kteří na její území vkročí, ačkoli k tomu nejmenší příčiny nemá. Bulharskému zboží v dovozu přes hranice činí se se strany Turecka veliké obtíže. Žádní povstalci nyní na turecké území z Bulahrska nepřecházejí. Bulharsko vůbec hledí práci turecké vlády ve všem dle možnosti podporovati. Dále poukazuje se v notě na pronásledování křesťanů v Macedonii a připomíná se, že turecké vojsko v okresu Kirk-Killiseh náslilím osazuje vesnice bulharské obyvatelstvem mohamedánským. Bulhaři jsou nuceni, aby přestupovali na víru řecko-pravoslavnou a podrobili se exarchovi. Nota končí následujícím prohlášením: "Má-li Turecko opravdový úmysl, ulehčiti osud svých bulharských poddaných a upraviti svůj poměr k Bulharsku přátelsky, závisí to všecko jenom na něm samém."

Z Bulharska v těchto dnech odejel ruský zvláštní vyslanec, plukovník Benderev. Praví se, že dlel v zemi jedině za tím účelem, aby přemluvil bulharskou vládu k umírněnosti, neboť za nynější těžké krise na dalekém východě na nějaké spolupůsobení Ruska spoléhati nemůže.

VELKÁ BRITANIE.

Appeloval na Rooseveltа.

Londýn, 4. ledna. — V novém časopisu W. T. Steada, Daily Paper, který dnes prvně vyšel, jest obsažena rozmluva válečného zpravodaje George Lynche s papežem Piem, na něhož appeloval Lynch, aby použil svého vlivu u mocností ve prospěch Macedonců.

"Snad jsem učinil více," pravil papež, "než víte. Nechci se míchati do politiky, leč bych věděl, že to prospěje. Nedávno, když se zdálo, že jest vyhlídka na válku a krveprolití v Kolumbii, vešel jsem ve spojení s presidentem Rooseveltem a obdržel jsem od něho velmi zdvořilou a srdečnou odpověď."

Steadův list, jehož nastávající vyjití bylo oznámeno minulý týden prostřednictvím balonů, z nichž byly shazovány barevné obrazy, bude donášen do bytu předplatitelů děvčaty.

Prodej Miltonova rukopisu.

New York, 5. ledna. — Telegram na "Herald" z Londýna praví, že přijde Bakerův rukopis Miltonova "Ztraceného ráje", k vůli němuž byla nedávno velká kontroverse, dne 24. ledna do dražby, poněvač nevedla vyjednávání k vůli soukromému prodeji k cíli. Ze Spoj. Států došlo několik nabídek, ale nejvyšší z nich prý zněla na $25.000 a nikoliv na $250.000, jak se dříve oznamovalo.

Čtyři muži zabiti při výbuchu.

Penzance, 5. ledna. — Při výbuchu, udávším se dnes v nitroglycerinovém oddělení závodu National explosive works, 8 mil odsud, byli 4 muži zabiti a několik jiných poraněno.

Výbuch byl tak silný, že byla celá krajina zahalena mrakem černého kouře a skoro každé okno v městě St. Ives, vzdáleném 3 míle od místa výbuchu, bylo rozbito. Také zde bylo rozbito mnoho okenních tabulí.

ČÍNA.

Přípravy k akci.

Tokio, 5. ledna. — Odpověď Ruska sem dosud nedošla.

Z Vladivostoku se oznamuje, že se připravuje tamní ruské lod'stvo k akci.

Bylo vydáno zvláštní číslo zdejších úředních novin, v němž jsou obsaženy rozkazy k vojsku a lod'stvu a zakazuje se veškeré uveřejňování zpráv o pohybech vojska a válečných lodí. Jinak se japanské úřady do časopiseckých zpráv nepletou.

Revoluce na Koreji.

Seoul, 6. ledna. — Na Koreji prý vypukla revoluce, o které vlastně vědí jen vyslanci a velitelé cizích vojsk. Jisto jest, že spojení Japanci, Angličané a Amerikáné revoluce této potřebovali a proto ji vyhlásili. Prvním krokem bylo vystoupení amerických námořníků na břeh a tažení na hlavní město Seoul. Prozatím je to jen třicet pět mužů z amerického parníku Vicksburg, který leží v přístavu Chemulpo. Jdou střežit americkou vyslaneckou budovu. Vláda by jich poslala více, kdyby je měla. Hned za nimi potáhnou asi plavci angličtí a potom japanští.

Rozumí se samo sebou, že Rusové s tím spokojeni nebudou a také pošlou do Seoulu vojsko, hledat revoluci. O té se prozatím v Seoulu mnoho neví. Na žádné vzbouření ani vraždění nedošlo.

Vypravuje se, že v Masampho vystoupilo na pevninu osm tisíc japanských vojáků. To asi znamená válku. Rusové prozatím nic nepodnikají, jen stahují vojsko blíž a blíže k řece Jalu, která tvoří hranici mezi Mandžurií a Koreou. Praví se, že pluk kozáků má vytáhnouti z Port Arthuru. Reservy postupují z Blagoveščenska do Isitisharu. Posice ruského vojska v Mandžurii ustavičně se přeměňují, ale všecko se drží v nejpřísnější tajnosti. V Port Arthuru hromadí se veliké zásoby potřeb pro vojsko a vojenské telegrafy staví v největší rychlosti na všecky strany, dle toho, jak vojska postupují. Úřady počínají si velice opatrně a nové příchozí pečlivě střeží. Vzdor tomu mezi vojskem jest nálada veselá, odbývají se piesy a všude jest nadšení.

Časopis Nový Kraj v Port Arthuru píše: "Mandžurie jest dnes ruská a ruskou zůstane. Doposud vyjednávání mezi Rusy a Japanci může se díti pouze o Koreu a nemůže dopadnouti jinak nežli příznivě pro Rusko, bude-li toto udržovati silné lo'stvo v Port Arthuru a 300.000 bajonetů v Mandžurii.

Petrohrad, 5. ledna. — Nad jednáním Japanců jeví se zde veliký nepokoj. Vypravovalo se zde dnes, že učinili Japanci přípravy, aby zabrali přístav Masampho, a dá se očekávati každé chvíle, že dojde zpráva, která to potvrdí. To by ovšem musilo vésti k válce. Admirál Alexejev má o tom bližší instrukce a ví dobře, co by měl v takovém případě dělati. Není ani pomyšlení, aby Rusko dovolilo Masampho zabrati, neboť místo to, ležíc mezi ruskými pevnostmi, jest důležitou strategickou poslcí.

Angličané se raduji.

Londýn, 6. ledna. — Anglický tisk jeví velikou radost nad tím, že opět jednou Spoj. Státy tahají za Velkou Britanii kaštany z ohně a že byli američtí námořníci vysazeni na břeh v Seoulu. "Standard" píše: "Nikdo zajisté nebude obviňovati kapitána americké lodě, že by byl nepřítelem Rusů nebo že by vysazoval své mužstvo na břeh bez příčiny." Jiný časopis raduje se z toho, že dali Amerikáni na jevo svůj zájem o východní otázku a že budou zajisté státi po straně Angličanů a Japanců proti Rusům.

"Daily Telegraph" přináší několik zpráv z Tokia, svědčících vesměs o bojovné náladě Japanců. Nápadné jest, že se ruský vyslanec, baron Rosen, v poslední době straní všech styků se zahraničním ministrem, dvorem a vším veřejným životem ve hlavním městě. Činí se přípravy, aby se mohl císař odstěhovati do Hiroshimy, jako se stalo za války s Čínou, kdy nebylo jisto, nedostanou-li se Číňané na břeh. Mezi Kobe a Korcou byla plavba cestovních parníků zastavena, neboť hrozí nebezpečí, že nepřátelství může propuknouti každé chvíle.

Čínský vrchní velitel, generál Juan Ši Kaj, nařídil parníkům, konajícím přítomně službu na řece Woo-Sung, aby byly ustavičně připraveny k zahájení nepřátelství.

Angličané mají naproti Port Arthuru přístav Wej Haj Vej, jehož se zmocnili v roce 1895 ze žárlivosti na Rusy, však v případu války jsou odhodlání jej opustiti. Přístav jest naprosto bezcenný a když bylo vyháženo několik millionů na opevňování, bylo od dalších marných útrat upuštěno.

Rusové jsou velice opatrní na každou lod', která do Port Arthuru vjíždí, obávajíce se, že nepřátelé učiní pokus, potopiti nějakou obchodní lod' u vjezdu do přístavu, aby jej zablokádovali.

Americká vláda připouští, že v Koreji v tu dobu, když vojsko vysadila, žádné povstání nebylo, ale jsou prý poměry vážné a povstání by snad propuknouti mohlo. Jsou obavy hlavně před nepokojným vojskem korejským.

Pařížký "New York Herald" přináší z dalekého východu četné zprávy. Mezi jiným píše, že president Roosevelt nařídil podadmirálu Evansovi, aby si počínal s lod'stvem opatrně a svými pohyby nevzbuzoval v Japancích marné naděje, že snad jim Spoj. Státy pomoci chtějí a pomohou. Washingtonská vláda prý věří, že Japan, bude-li osamocen, válku nevyhlásí.

Německý list "Koelnische Zeitung" píše: "Kdyby některá z obou vlád povolila, pak to pro ni znamená vzdání se všech zájmů v severovýchodní Asii nadobro. Proto se zdá býti válka nevyhnutelnou a diplomatické vyjednávání na dlouho nestačí."

Z Petrohradu se sděluje, že z Mukdenu poslán byl přes korejské hranice celý druhý pluk střelců, aby tam ruské zájmy hájil.

Dobrá výmluva.

Londýn, 6. ledna. — Na ruském velevyslanci bylo dnes řečeno jednomu americkému dopisovateli, že byl poslán pluk ruského vojska na Koreu jen proto, že chce pomáhati ruská vláda Japansku, Spoj. Státům a Velké Britanii při udržování pořádku na Koreji, tak aby tam nevznikla anarchie nebezpečná všem súčastněným stranám. Jeden úředník, byv tázán, je-li válka neodvratná, pravil: "Nikoliv, leč by se odhodlalo Japansko, pokusiti se o vydědění Ruska na dálném východě." Dále pak pravil: "Ruské dílo v Mandžurii nemůže být zničeno, leda úspěšnou námořní i pozemní kampaní. Amerika praví: Ruce s basí pro útok na Spoj. Státy. Anglie praví: Ruce s Persie a s veškeré země a vody, přiléhajících k Indii. Japansko praví: Ruce s Koreje a také Mandžurie, a prohlašuje, že jinak musí býti válka. Nám se zdá, že Rusko by zase mělo mít právo říci: Ruce s území, jež pohltilo miliony našich peněz a krev mnohých našich poddaných, a jež jest kromě toho jediné možná ochrana naší říše na dalekém východě."

Všeobecná stísněnost.

Londýn, 7. ledna. — Na dálném východě všecko směřuje k válce kroky kvapnými. Události, které byly až do dnešního rána oznámeny, svědčí vesměs o tom, že se válka dále odkládati nedá. Nebyla dosud sice prohlášená ani Ruskem ani Japanem, ačkoli se to včera tvrdilo. Rusko poslalo svoji odpověď, na které všecky další události závisí, již vládě japanské. Odpověď jest již v Tokiu a významné jest to, že ačkoli obsah její znám není, přece Japansko svoji válečnou činnost' zdvojnásobilo. Z Petrohradu se také nic o obsahu noty nesděluje, ale tolik ruské úřady poloúředně přece prohlašují, že od svého dosavádního stanoviska odstoupiti nemohou.

Ruské lod'stvo opustilo Vladivostok směrem k Port Arthuru. Ruští námořníci byli vysazeni na břeh v Čemulpo, aby šli "hájit ruské vyslanectví v Seoulu," nebo aby šli utišovat revoluci, která vůbec není. Rusové učinili tak teprvé tehdy, když dříve podnikli podobný krok Amerikáni a Angličané, kteří si vzpomněli, že v Seoulu revoluce jest nebo býti může. Rozdíl jest ten, že vojska tato táhla do Seoulu přímo, kdežto Rusové tam nemohou, neboť jim v tom japanské vojsko brání. Poněvadž válka vyhlášena nebyla a Korea jest dosud státem samostatným, může tento krok Japanska považován býti za vypovězení nepřátelství.

Ruské lod'stvo, které vyplulo z Bizerty na středozemním moři, má prý namířeno, táhnouti za dvěma křižáky, které nedávno Japanci za anglické peníze zakoupili od Argetinské vlády z jedné loděnice italské, a zajmouti je, bude-li do té doby válka prohlášena.

Ruská vláda, jak se polooředně z Petrohradu oznamuje, nechce vysazení japanských a jiných námořníků na Koreji považovati za vypovězení války, neboť se to děje v zájmu udržení pořádku a válka by musela býti vyhlášena stejně Amerikánům a Angličanům, a to nejde. Jest však všecka pravděpodobnost', že se vojska japanské a ruské na Koreji srazí.

Řím, 6. ledna. — Jakou mají Japanci kuráž do války, viděti jest z řeči zdejšího japanského vyslance Ohyamy. Tento se vyslovil, že v případu války bude Japanu lehko poslati do Mandžurie 300.000 vojáků, kdežto Rusové tam neseženou ani 200.000 mužů. Co se týče lod'stva, to dokonce mají Japanci početné silnější a co do jakosti dvakrát tak mocné jako Rusové. "Vypukne-li válka," vyslovil se vyslanec, "bude trvati jenom několik týdnů. Doufám ve vítězství Japanska."

ARGENTINA.

Záchranná lod' se vrátila.

Buenos Aires, 4. ledna. — Telegramy z Punta Arenas oznamují, že se tam vrátila lod' "Frithjof", která byla vyslána švédskou vládou, aby zachránila Nordenskjoeldovu antarktickou výpravu. Měla bouřlivou plavbu a ztratila jeden člun. U Seymourova mysu našla list od kapitána Irizara, velitele argentinské dělové lodi "Uruguay", který oznamuje zachránění a návrat členů výpravy. "Frithjof" odplul na místo, kde se Nordenskjoeldova lod' "Antarctic" stroskotala, však v oněch místech nebylo nalezeno ani kousek trosek.

SANTO DOMINGO.

Povstání roste.

Cape Haytien, 5. ledna. — V celé republice Santo Domingo nastal na několik dní klid, ale jest to obyčejné ticho před bouří. Obyvatelstvo všech krajin jižně od Azua de Compostella připojilo se k povstalcům a táhne s nimi na hlavní město. Postavení presidenta prozatímní vlády, Moralesa, jest tak zlé, že mu mnoho ministrů uteklo. Hnedle se mu rozprchne celá vláda. Generál Jiminez, bývalý president a vůdce povstalců, jest dosud v Santiagu de los Cabarellos, kdež mezi obyvatelstvem všech tříd pro svoji věc silně agituje. Telegrafické spojení s hlavním městem jest dosud přerušeno. V obchodních kruzích nastala velká tíseň a nikdo nevěří, že se poměry tak brzo zlepší.

KOLUMBIE.

Panama se bojí vpádu.

Panama, 4. ledna. — Vláda nové republiky panamské dává prohlížeti svými důstojníky a inženýry cesty, spojující Isthmus s Kolumbií, neboť jest přesvědčena, že Kolumbie se svým vojskem na Isthmus co nejdříve vtrhne. Panama sama ovšem by nic nesvedla, ale spoléhá na pomoc amerických námořníků, kteří tu mají prolévati krev za cizí zemi a cizí zájmy. Vláda zmocnila se všech budov podél průplavu a udělala z nich pevnosti.

Američtí námořníci dlí na břehu teprvé krátkou dobu, ale už teď se mezi nimi vyskytují případy žluté zimnice. Na místa vlhčejší se ani neodvažují a tam musí konati službu vojsko panamské. Vláda věří v přátelství Indianů a doufá, že od nich dostane znamení, až se bude kolumbické vojsko blížit. Zpráva taková mohla by dobře přijíti o několik dní dříve, nežli by se kolumbické vojsko dostalo k železnici.

Panama, 4. ledna. — Došly sem zprávy, že několik kolumbických plachetních lodí s vojskem vyplulo z Carthageny a přistálo u Titumati, což jest zrovna naproti velikému kolumbickému táboru. Vypravovalo se, že generál Ortiz, který vojsku velí, má sebou 2000 vojáků. Tato poslední zásilka vojska jeho čety značně sesilí. Kolumbičtí vyzvědači byli spatřeni na panamském území s této strany Isthmu. Následkem všech těchto zpráv věří generál Huertas, vrchní velitel panamských čet, že nepřátelství mezi Panamou a Kolumbií propukne v době nejkratší. Huertas prohlásil dnes, že má v úmyslu podniknouti výzvědnou cestu kolem hranice, aby se o válečné situaci přesvědčil.

Indianský náčelník se vrátil.

Kolon, 5. ledna. — Inanaquina, indianský náčelník, který byl minulý týden odvezen na kolumbické lodi z Carti, na panamském území, vrátil se dnes domů. O jeho poradách s kolumbickými náčelníky nedošly žádné zprávy, a zdá se, že ani Indian sám nemá chuti mnoho o tom mluviti. Myslí se, že jej hleděli kolumbičtí na svoji stranu získati a od něho se dověděti, co americké vojsko na Isthmu dělá. Americké dělové lodice celé pobřeží pečlivě střeží, ale není známo, že by byl pokoj někde porušen. Praví se, že v zálivu Chiriqui zřízena bude uhelná stanice pro potřebu lodí, ve vodách isthmických se zdržujících. Bude-li třeba na Isthmus pravidelného vojska, použije americká vláda k tomu účelu pluků z Portorika.

HAITI.

Nepodařená revoluce.

Port au Prince, 6. ledna. — Za nepřítomnosti presidenta Norda, který se odebral z hlavního města do Gonaives, aby se tam súčastnil oslavy stého výročí haitické neodvislosti, pokusil se jenrál Monplaisir, zdvihnouti revoluci, ale nepodařilo se mu to. Jeho syn a jeden přívrženec byli zabiti. Četné osoby byly uvězněny.

KANADA.

Smutné překvapení.

Victoria, B. C., 6. ledna. — C. Arnold, který sem přibyl včera parníkem "Císařovna japanská" z dalekého východu, dověděl se po svém příjezdu, že jsou jeho matka a dvě sestry mezi obětmi požáru divadla Iroquois. Spěchá nyní do Chicaga.

Hasičský náčelník zabit.

Londýn, Ont., 6. ledna. — Při požáru jedné zdejší budovy spadla dnes zeď, která zabila hasičského náčelníka Roea a tři hasiče vážně poranila. Vyhořely továrna na obuv a sklad firmy Sterling Bros. Škoda se páčí na $50.000.

Chicago, Ill., dne 7. ledna, 1907.

Výslech s lupiči.

Ohromný nával zvědavců. Lupiče obklopovala silná stráž.

Včera ráno předvedeni byli do síně soudce Kerstena v budově trestního soudu Harvey Van Dine, Gustav Marx a Petr Niedermeyer, obvinění jsouce z vraždy Frank W. Stewarta, peněžního klerka v kolnách Chicago Railway Co. na 61. a State ulici, vykonané dne 30. srpna 1903.

Niedermeyer vstoupil do soudní síně s protivným úšklebkem ve tváři. Jeho společníci objevili se, z polovice se usmívajíce. Byly obklopeni tuctem příručích. Pak byli posazeni před soudce a obklopeni kruhem policistů, příručích šerifa a bailifů.

Šerif Barrett učinil všechno opatření, aby každá možnost uplachnutí byla vyloučena. Též učiněna opatření, aby nemohlo dojíti ani k nejmenší výtržnosti. Vchody do soudní místnosti byly střeženy půl tuctem policistů. Předsíň pátého poschodí trestní budovy soudní byla úplně vyklizena, takže nezůstal tam nikdo, kdo neměl tam co pohledávati. Do soudní síně nedostal se nikdo, kdo neměl vstupenky.

Výpomocný státní návladní Harry Olson započal s výslechem porotců v 10:30 hodin dopoledne, avšak teprvé odpoledne byl prvý propuštěn. Státní návladní Deneen byl v soudní síni a podal krátkou odpověď na žádost obviněných o prodloužení jim lhůty. Též byl zde přítomen výpomocný návladní Fletcher Dobyns, jenž byl připraven napomáhati hájiti obžalobu.

Obhájci byli zde následovní: C. C. Bartlett a S. C. Irving pro Van Dinea, George N. Popham pro Marxe, H. D. Walsh pro Niedermeyera. Isidore Plotke byl zde přítomen jako zástupce Emila Roeskiho, ačkoliv tento nebyl v případu tomto obžalován ani přítomen.

Snahy obhájců, aby docílili odložení líčení, opíraly se o to, že je třeba svědectví dra. Jamese C. Rosse, který je nyní v Colorado Springs a který býval dříve v Chicagu. Dr. Ross prý kdys zaměstnával Van Dinea, ano prý se očekává, že jeho svědectví cílí k tomu, že s rozumem Van Dinea nebylo to v pořádku.

Sudí Kersten návrh ten okamžitě zamítnul. Na to bylo povoláno do židel dvanáct kandidátů za porotce. Prvně jmenovaným byl P. R. Jones, barvíř z čísla 1331 západní Madison ulice, avšak byl propuštěn a po něm i několik jiných.

Klenotník přepaden.

Dnes přepaden byl za světla denního a oloupen skorem o $4000 na hotovosti a v klenotech J. Freedman, vyrabitel klenotů z čísla 1620 zednářského templu. Freedman byl právě za pultem, když do místnosti jeho vstoupili dva slušně odění mladíci. Když se otočil, spatřil před sebou revolver, jímž na něho jeden z nich namířil, kdežto druhý nasadil mu na prsa velký nůž. Jakmile octnul se Freedman v takovém postavení, že se nemohl hnouti, skočil jeden z návštěvníků za pult, stáhl záclonu u okna vedoucího do vedlejší místnosti, tak aby sem odtud aneb z elevatoru nebylo vidět, načež chopil se Freedmana, jenž jest slaboučký, asi 4 stopy a 10 palců vysoký človíček, a vstrčil jej do uzavřené umývárny v rohu úřadovny. Dvéře zamknuly se při zaření samy, takže se klenotník stal bezmocným, jsa k tomu všemu ještě strachem ohromen. Tito lupiči, již musí patrně místo toto znáti, ačkoli Freedman praví, že ještě nikdy je neviděl, vzali zde z obálky za $3.300 papírových stovek, kterýž obnos Freedman právě z pokladny k zaplacení nějakých účtů vyndal, za $60 peněz menších ze šuplíku, poukázku na $141 a za více než $300 klenotů. Na to lupiči zavřeli dvéře úřadovny tak, aby zámek zapadnul, a vyšli klidně se svou kořistí na ulici. Když odcházeli, slyšel prý okradený jednoho z lupičů podotknouti: "Byly to velmi snadno nabyté peníze." Na to počal Freedman volati o pomoc a kopati do dřevěných stěn svého vězení. Avšak teprvé za hodinu byl zpozorován C. B. Mowersem, jenž má úřadovnu v čísle 1610 téže budovy. Jelikož byla úřadovna zavřena, musel tam vysvoboditel vlézti oknem. O případu uvědomena ihned policie, která jala se po darebácích pátrati. Obchod Freedmanův není velký, a peníze mu ukradené sestávaly ze všech jeho úspor k zaplacení povinností. Freedman praví, že lupiči znali jeho úřadovnu lépe než on sám a proto myslí, že museli býti v budově této kdysi zaměstnáni. A tentokráte bylo prý to poprvé, co měl zde tak velký obnos peněz.

Cenné papíry na dně jezera.

Včera večer snažila se paní Anna Strongová z čís. 50 Sacramento ave. dostati se na parník Georgii, když odjížděl z Goodrichova přístavu na úpatí Rush ul., při čemž hodila svůj kufřík jisté osobě na lodi se nalézající. Tato však vidouc, že se paní na lod' již dostati nemůže, hodila kufřík nazpět. Tento však nešťastnou náhodou spadl do vody a zmizel pod hladinou. Policista Mamix pokusil se na pokřik pí. Strongové jej zachytit, ale nepodařilo se mu to. Kufřík obsahoval úpisy na majetek, bankovní poukázky a různé jiné cenné papíry. Paní Strongová chtěla se dostati se svojí společnicí do Milwaukee odjíždějící, avšak tato nalézala se již v pohybu, proto byla paní zadržena.

Nevěsta odkázána trestnímu soudu.

Georgie Eamesová, o níž jsme přinesli včera zprávu, že prodala nábytek z obydlí pro ni jako nevěstu připraveného Johnem Leonardem z čís. 18 Sloan ul., byla včera odkázána soudcem Chottem trestnímu soudu pod zárukou $1000.

Inkvest začne.

Přes dvě stě svědků je obesláno, aby před koronerovou porotou vypovídali o ohni v divadle Iroquois.

Dnes započne svoji práci porota koronerova, která má vyšetřiti příčiny hrozné katastrofy v divadle Iroquois a ustanoviti, na koho padá zodpovědnost' za ni. Porota ta sestává z následujících občanů: Předákem je L. H. Meyers z čís. 3912 Prairie ave., tajemník a pokladník Kennedy Furniture Company. George W. Atkin z čís. 522 Cuyler ul., zaměstnaný v obchodě Marshall Field & Co. John E. Finn z čís. 187 Cass ul., prodavač u firmy A. H. Revell & Co. Walter D. Clingman z čís. 6117 Monroe ave., prodavač u Tobey Furniture Comp. Joseph A. Cummings z čís. 6325 Woodlawn ave., ředitel u Browning,